

[Ove Hansen.]

på, at alle de skatteydere, der er erhvervsskattepligtige, de, der nu må betale en merskat, fremtidig lettes på dette punkt.

Hvad angår omegnskommunerne, er det min opfattelse, at også konservative kommunalbestyrelsesmedlemmer og borgmestre meget gerne ser, at vi nu ophæver erhvervsskatten; selv på det foreslåede grundlag, altså med de 10 pct.s tillæg i tilsvær, tror jeg, at man gerne så erhvervsskatten fjernet. Det, der har gjort denne sag lidt vanskelig, er den aktion, den propaganda, som den konservative presse og konservative politikere i omegnen har ført imod disse forslag. Man har talt om, at omegnskommunerne nu skulle plyndres, at Københavns kommune skulle blive skattely. Det er jo ikke rigtigt. Efter de udtalelser, som formanden for den konservative gruppe i borgerrepræsentationen har fremsat, er der ikke tale om, at Københavns kommune vil komme til at nyde fordele på omegnskommunernes bekostning.

Hvis man vil have ændringer i de foreliggende forslag, synes jeg, det var rimeligt, at man kom frem med dem og ikke gik så vidt som at stille dagsordensforslag og forlange revisionen af den kommunale personbeskatning udskudt.

Holger Eriksen: Uden i øvrigt at ville blande mig i den diskussion, der føres her, har jeg ønsket at gøre et par bemærkninger om lovforslaget vedrørende erhvervsbeskatningen med det formål at understrege det, der hele tiden har været forudsætningen, nemlig at det, der er foreslået, er en midlertidig ordning, der vel kan anvendes i øjeblikket, men som hurtigt må afløses af en anden og bedre. Den løser nemlig ikke under nogen omstændigheder centralkommunernes problemer på længere sigt. Jeg har her et talmateriale fra Århus, som er ved at være udbygget, i hvert fald i den forstand at man ikke kan regne med nogen stigning i befolkningstallet, snarere vil det være faldende; det vil i hvert fald blive faldende, når de sidste byggegrunde er udnyttet, og den dag ligger ikke langt ude i fremtiden.

Man har foretaget en undersøgelse af, hvorledes det forholder sig med skatteindtægten ved tilgang til og afgang fra kommunen og har sat disse to ting i rela-

tion til hinanden. Endnu i 1946 var der fordel for byen, idet tilflytterne kom med en skatteindtægt, der var 401 000 kr. større end den, udflytterne ville have givet. Men i 1949 havde billedet ændret sig totalt; da var der et minus i skatteindtægten på godt og vel 2 mill. kr.; 4 år efter, i 1953, er man nået op til et minus på 5 mill. kr., og i året 1955, 2 år efter, er man kommet til et minus på ca. 7 mill. kr. Desværre har jeg ikke tallene for de følgende år, men det fremgår af stigningskurven i sig selv såvel som af de for indenrigsministeriet foreliggende oplysninger, at erhvervsskatten i øjeblikket stiger vel ca. 20 pct. årlig, således at tallene i dag vil være betydelig større, formodentlig ca. 12 mill. kr., og næste år efter samme beregning formentlig 15 mill. kr. Det er slet ikke så lidt for en by af den størrelsesorden årlig ved udflytning at have en afgang i skatteindtægterne på et beløb af den størrelse, og navnlig er det naturligvis endnu mere farligt, at tallet er stadig stigende.

Der ligger ikke nogen som helst økonomiske motiver bag denne udvikling, der kendes fra alle andre byer i vort land. I hvert fald for dem, hvis indtægter var så store, at de blev ramt af erhvervsskattebestemmelserne, var der ingen økonomisk baggrund for denne udflytning; man kom til at betale det samme i kommuneskat, uden hensyn til at man flyttede ud; man fik bare nogle større transportudgifter. Men ikke des mindre fandt man anledning til at flytte, og årsagen må naturligvis søges deri, at der er en stærk tendens til at flytte fra de egentlige byområder og ud i områder, hvor der er mere lys og luft, større muligheder for, at børnene kan trives o. s. v. Indflytterne derimod har hovedsagelig været den arbejdskraft, som landbruget frigør sig for, og som lod sig lede af håbet om, at der i en stor by altid måtte være arbejde, et håb, der jo ikke altid gik i opfyldelse. Og så må man endda regne med, at disse tilflyttere, foruden at de ikke har nogen væsentlig skatteindtægt, også repræsenterer en øget belastning af de sociale budgetter.

Efter den ordning, der nu vedtages, bliver forskellen mellem skatteprocenterne i centralkommunerne og i forstadskommunerne mindre end hidtil, men i mange tilfælde vil denne forskel dog være af ikke uvæsentlig